

بررسی میزان ترکیب پذیری و آثار سیتوپلاسمی به روش دای آلل در ذرت

علیرضا طالعی و حسن نیکخواه کوچکسرایی
دانشیار و دانشجوی سابق کارشناسی ارشد گروه ذرات و اصلاح نباتات
دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

تاریخ پذیرش مقاله ۲۱/۷/۲۸

خلاصه

به منظور مطالعه آثار ترکیب پذیری و بررسی آثار سیتوپلاسمی در ذرت از ده والد اینبرد لاین در یک طرح دی آلل 10×10 کامل استفاده گردید. در سال ۱۳۷۱ کلیه تلاقيهای اصلی و معکوس انجام گرفت و در سال بعد هیبریدهای بدست آمده بهمراه والدین در قالب یک طرح لاتیس ساده مقایسه گردیدند. تجزیه دای آلل کراس بر اساس متعدد ۱ مدل مخلوط B گریفینیگ برای صفاتی که مقدار F₁ برای آنها معنی دار شده بود انجام گرفت. نتایج نشان داد که ترکیب پذیری عمومی برای صفات ارتفاع بوته، ارتفاع بالا، تعداد روز تاظهور کاکل، تعداد روز تاظهور گل تاجی، طول دانه، عملکرد و تعداد روزنہ در سطح احتمال ۱٪ و برای تعداد ردیف در بالا در سطح احتمال ۵٪ معنی دار گردیده است. آثار ترکیب پذیری خصوصی در مورد کلیه صفات معنی دار شد. در مجموع چنین نتیجه گیری شد که در کنترل صفات تاریخ ظهور کاکل، تاریخ ظهور گل تاجی، طول دانه و تعداد روزنہ آثار افزایشی دارد و در مورد سایر صفات واریانس غیر افزایشی (غلیبه و اپیستازی) بیشترین سهم از واریانس ژنتیکی را داشت. آثار معکوس در کلیه صفات معنی دار شدند که این تفاوت می تواند دلیلی بر وجود آثار سیتوپلاسمی در مواد آزمایشی باشد.

واژه های کلیدی: دای آلل، ترکیب پذیری (عمومی و خصوصی)، هتروزیس، اثر سیتوپلاسمی

رایت (۵) تکمیل گردید. گرچه در مورد تحقق کامل شرایط و فرضیات لازم برای بکارگیری این روش تردید وجود دارد (۴) معدلک از این روش امروزه در اغلب گیاهان زراعی با موفقیت استفاده می شود (۵، ۶ و ۷). از آنجمله شیر محمدعلی (۲) بمنظور بررسی قدرت ترکیب پذیری اینبرد لاینهای ذرت از یک طرح تلاقي دای آلل 9×9 استفاده و ملاحظه کرد که قدرت ترکیب پذیری عمومی و خصوصی برای تمامی صفات معنی دار بودند و نتیجه گیری کرد که بطور کلی بین ژنو تیها از نظر قدرت ترکیب پذیری عمومی و خصوصی اختلاف وجود دارد. حداد (۱) نیز بمنظور بررسی قدرت ترکیب پذیری در دو

مقدمه

بررسی ژنتیکی محصولات زراعی از اهمیت ویژه ای برخوردار است و بعنوان عامل اصلی و پایه ای برای موفقیت در برنامه های اصلاح نباتات محسوب می شود. این نتایج از روش های مختلفی قابل تحصیل خواهد بود. یکی از این روشها دای آلل می باشد که دسترسی به اطلاعاتی نظیر ترکیب پذیری عمومی و خصوصی، آثار تقریبی ژنهای، هتروزیس و اثر سیتوپلاسمی را فراهم می آورد (۴). روش دای آلل در دهه ۱۹۵۰ میلادی توسط هیمن (۹)، جینکر و هیمن (۱۰) و گریفینیگ (۸) مورد استفاده قرار گرفت. این روش در سالهای بعد توسط پونی و همکاران (۱۳) و

دانه(سانتی متر)، عملکرد (گرم در بوته)، تعداد روزنہ، تعداد ردیف در بلال، تعداد دانه در ردیف، تعداد دانه در بلال. این صفات بر اساس مدل مخلوط B متده است ۱ روش گرینیگ تجزیه شد و آثار ترکیب پذیری عمومی و خصوصی و نوع عمل ژن و آثار سیتوپلاسمی و هتروزیس مورد محاسبه و تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج و بحث

در جدول ۱ میانگین داده های والدین برای صفات مورد اندازه گیری نشان داده شده است.

چنانچه در جدول ۲ دیده می شود آزمون F به جز برای وزن ۱۰۰ دانه، برای کلیه صفات در سطح احتمال ۱٪ معنی دار است و نشان می دهد که بین ژنوتیپ های بکار رفته در آزمایش اختلاف معنی داری برای صفات مورد اندازه گیری وجود دارد، لذا می توان تغییرات ژنتیکی موجود بین ژنوتیپ ها را به دو جزء واریانس افزایشی و غیر افزایشی تقسیم نمود عبارت دیگر اختلاف بین ژنوتیپها به علت آثار افزایشی و غیر افزایشی ژنهاست.

واریانس های ترکیب پذیری عمومی و خصوصی صفات از کاشت تا ظهور کاکل، از کاشت تا ظهور گل تاجی، طول دانه و تعداد روزنے بسیار معنی دار بود (جدول ۳) که نشان دهنده وجود آثار افزایشی و غیر افزایشی ژنهاست ولی با توجه به معنی دار شدن $\frac{MS(GCA)}{MS(SCA)}$ برای صفات مذکور، آثار افزایشی نقش بیشتری در کنترل آنها دارد که با نتایج ارائه شده توسط منابع ۱۰ و ۱۱ مطابقت دارد. از طرف دیگر گزارشات متعددی (۱۱ و ۱۲ و ۱۳) نتیجه گرفته اند که هر دو اثر افزایشی و غیر افزایشی به یک اندازه در کنترل ارتفاع بوته، ارتفاع بلال، محصول بوته، تعداد ردیف در بلال، تعداد دانه در ردیف و تعداد دانه در بلال نقش دارند.

مقادیر آثار ترکیب پذیری عمومی (gi) ارقام آزمایشی برای صفات مختلف و نتایج آزمون آنها به روش ت- استیوونت در جدول ۴ ارائه گردیده است. داده های جدول مذکور نشان می دهد که آثار ترکیب پذیری عمومی برای ارتفاع بوته در لاینهای TVA926/1-21 و K1728 در جهت منفی و لاین A619 در جهت مثبت معنی دار بود. بنابراین می توان از لاینهای TVA926/1-21 و K1728 جهت تولید هیبرید سینگل کراس در

دسته دندان اسی و آردی ذرت از یک طرح دای آلل ۸×۸ استفاده کرد و نتیجه گیری کرد که قدرت ترکیب پذیری عمومی و خصوصی برای تمام صفات معنی دار است همچنین واریانس غیر افزایشی برای صفات ارتفاع بوته و عملکرد سهم بیشتری از واریانس ژنتیکی را دارد و برای سایر صفات واریانس افزایشی دارای سهم بیشتری در واریانس ژنتیکی است.

روود و مازور (۱۴) برای تعیین توارث پذیری و چگونگی قابلیتهای ترکیب پذیری برای تعداد برگ و ارتفاع بوته، د و زمان گلدهی و نسبت رشد برگ از یک تلاقی دی آلل با هشت اینبرد لاین استفاده نمودند و نتیجه گیری کردند که اثر ژن برای افزایش تعداد برگ تقریباً غلبه کامل دارد و نیز بروز فوق غلبه برای افزایش ارتفاع بوته و نسبت رشد برگ مشاهده شد. ضمناً قابلیت توارث پذیری عمومی را برای تعداد برگ، نسبت رشد برگ و ارتفاع بوته در اتفاقک رشد به ترتیب ۷۸٪، ۷۴٪ و ۸۸٪ بدست آوردند. هدف از اجرای این طرح مطالعه میزان ترکیب پذیری و آثار سیتوپلاسمی در ذرت بود که با استفاده از ده والد اینبرد لاین در یک طرح تلاقی دای آلل ۱۰×۱۰ کامل پیاده شد.

مواد و روشها

در این بررسی ۱۰ اینبرد لاین ذرت دانه ای به نامهای:

R319, FC393, A619, K716, K711-1,
TVA926/1-21, K1264, K1369, K1604, K1728.

مورد استفاده و بررسی قرار گرفتند (جدول ۱). در سال اول (۱۳۷۱) کلیه تلاقی های ممکن بین ۱۰ اینبرد لاین انجام گرفت و در سال بعد (۱۳۷۲)، نودهیبرید بدست آمده و والدها در قالب طرح لاتیس ساده با دو تکرار در مزرعه چهارصد هکتاری موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج کشت شدند. تعداد تیمار در هر بلوک ۱۰ و تعداد بلوک در هر تکرار ۱۰ بود. هر کرت شامل چهار خط بطول تقریبی ۵/۲ متر بود. عملیات کاشت، داشت و برداشت مطابق استانداردهای بخش تحقیقات ذرت انجام گرفت. ۱۰ صفت بر اساس میانگین ۱۰ بوته از دو خط وسط یادداشت برداری شده و مورد تجزیه واریانس قرار گرفت. صفات مورد بررسی عبارت بودند از ارتفاع بوته (سانتی متر)، ارتفاع بلال (سانتی متر) تعداد روز از کاشت تا ظهور کاکل، تعداد روز از کاشت تا ظهور گل تاجی، طول

طالعی و کوچکسرایی: بررسی میزان ترکیب پذیری و آثار ...

جدول ۳ - تجزیه واریانس دی آل برا ساس مدل مخلوط B متاد اکریشنک

میانگین	بیانات	تعداد دانه	تعداد دریف	تعداد روزه	در بلال	در روزه	محصول	تعداد روز تا طول دانه	تعداد روز تا طول کارکل	ارتفاع بوته	ارتفاع بلال	تعداد روز تا طول دانه	تعداد روز تا طول کارکل	آزادی	درجہ	منابع تغیرات	جدول ۳ - تجزیہ واریانس دی آکل بر اساس مدل مخلوط B متداکنینک
	SOV															df	
۹۱۴۴۴/۰۰**	۱/۳/۸۹۱	۱/۰۵۵۶	۱/۰/۰۵۶۲**	۱/۰/۰۵۶۱**	۰/۰/۰۵۶۲**	۰/۰/۰۵۶۱**	۰/۰/۰۸۵*	۰/۰/۱۶۹*	۰/۰/۴۴۱**	۰/۰/۱۸۰۶**	۰/۰/۱۸۸۹**	۰/۰/۱۸۸۹**	۰/۰/۱۸۸۹**	۹	تربک پذیری عمومی		
۷۸۴۵/۵۱**	۱/۵/۱۳**	۱/۵۶۳**	۱/۰/۴۰۴**	۱/۰/۲۷۲۷/۹۸۸۹**	۰/۰/۲۰۲**	۰/۰/۲۰۲**	۰/۰/۲۰۲**	۰/۰/۲۳**	۰/۰/۹۷۵۷	۰/۰/۹۷۸۸**	۰/۰/۹۷۸۸**	۰/۰/۹۷۸۸**	۰/۰/۹۷۸۸**	۵	تربک پذیری خصوصی		
۷۷۷۷/۳۷۰**	۱/۹/۱۶**	۱/۵۷۵**	۱/۰/۱۰۱**	۱/۰/۹۹۰/۸۷۶۷**	۰/۰/۰۷**	۰/۰/۰۷**	۰/۰/۰۷**	۰/۰/۷	۰/۰/۵۶۹**	۰/۰/۱۴۰/۴۳۶۱**	۰/۰/۱۶۹/۱۱۶۰**	۰/۰/۱۶۹/۱۱۶۰**	۰/۰/۱۶۹/۱۱۶۰**	۵	اثرات معکوس		
۶۱۰۷/۱۸۰	۱/۵/۶۵۹	۱/۷۱۶	۰/۰/۰۷۶	۰/۰/۱۲۴	۰/۰/۷۶۸	۰/۰/۷۶۸	۰/۰/۰۰۴	۰/۰/۷۶	۰/۰/۲۵۵۷	۰/۰/۴۴۱/۱۸۰۶**	۰/۰/۱۸۸۹**	۰/۰/۱۸۸۹**	۰/۰/۱۸۸۹**	۹	خطای آزمایش		

جدول ۴ - برآورد و آزمون معنی دار بودن اثرات GCA هر داد	صفقات والدین ارتقای بوق	تعداد روز ت	تعداد روز تا ظهر	عملکرد بوده	طول دانه	تعداد روزه	تعداد ریدیف	تعداد دانه در فعاد دانه در
--	-------------------------	-------------	------------------	-------------	----------	------------	-------------	----------------------------

بود(جدول ۴). بنابراین می توان از لاینهای K1264، R319 و K1728 و ۱-۱ K718 سینگل کراس های با طول دانه بیشتر استفاده کرد.

آثار ترکیب پذیری عمومی برای تعداد روزنہ در لاینهای K1728 و TVA926/1-21 در سطح احتمال ۱٪ و در جهت مثبت و در لاینهای K1369 در سطح ۱٪ و در جهت منفی معنی دار بود (جدول ۴). بنابراین می توان از لاینهای K1369 و K716 جهت تولید سینگل کراس هایی با تعداد روزنہ کمتر استفاده نمود. آثار ترکیب پذیری عمومی برای تعداد دانه در ردیف و تعداد دانه در در هیچ یک از لاینهای معنی دار نبودند (جدول ۴).

مقادیر ترکیب پذیری خصوصی به استثناء والد ۷ که تعداد دانه در بلال معنی دار بود در هیبریدها همراه با نتایج آزمونهای آماری برای صفات ارتفاع بوته و عملکرد دانه در جدول ۵ آمده است. نتایج نشان می دهد که بهترین قدرت ترکیب پذیری خصوصی برای ارتفاع بوته هیبرید k1728 x A619 و بعد از آن TVA926/1-21 x A619 می باشد. ضمناً "ترکیب TVA926/1-21 x K718/1-1 و بعد از آن K1728 X K1604 می باشد که بهترین قدرت ترکیب پذیری خصوصی را برای عملکرد دانه دارد.

با توجه به جدول ۳ بطور کلی چنین می توان نتیجه گرفت که در صفات مورد بررسی با توجه به معنی دار شدن آثار غیر افزایشی علاوه بر آثار افزایشی، ایجاد تلاقی نیز می تواند برای صفات مورد بررسی مفید واقع شود به خصوص در مورد صفات ارتفاع بوته، ارتفاع بلال، محصول بوته، تعداد ردیف در بلال، تعداد دانه در ردیف و تعداد دانه در بلال با در نظر گرفتن این مطلب که نسبت MS(GCA) MS(SCA) معنی دار نشده است، مطلوب به نظر می رسد.

آثار تلاقی معکوس در کلیه صفات مورد بررسی معنی دار شده است (جدول ۳) یعنی بین تلاقی های اصلی و معکوس تفاوت وجود دارد و این تفاوت می تواند دلیلی بر وجود آثار سیتوپلاسمی باشد. معنی دار شدن اثر سیتوپلاسمی در جهت منفی بعنوان مثال برای ارتفاع بوته بیانگر این موضوع است که اثر ترکیب معکوس لاینهای بکار رفته در ترکیب بزرگتر از اثر ترکیب اصلی است، لذا در چنین موردي می توان گفت که ترکیب معکوس در جهت افزایش ارتفاع بوته موثرتر است که در ذرت علوفه ای مطلوب می باشد.

جهت کاهش ارتفاع بوته و از لاین A619 جهت افزایش ارتفاع بوته استفاده نمود.

آثار ترکیب پذیری عمومی برای ارتفاع بلال نشان میدهد که در لاینهای R319 و K1604 به ترتیب در سطح احتمال ۱٪ و در جهت مثبت و در لاینهای FC393 و TVA926/1-21 در سطح احتمال ۱٪ و در جهت منفی معنی دار بود. بنابراین می توان از لاینهای FC393 و TVA 926/1-21 جهت تولید هیبرید سینگل K1604 در جهت کاهش ارتفاع بلال و از لاینهای R319 در جهت افزایش ارتفاع بلال استفاده نمود.

آثار ترکیب پذیری عمومی برای تعداد روز تا کاکل دهی در لاینهای R319، K1369 و K1604 و لاینهای K1264 و K1728 به ترتیب در سطوح احتمال ۱٪ و ۵٪ و در جهت مثبت و در K718/1-۱ TVA926/1-21 و لاین FC393 و TVA926/1-21 در سطوح احتمال ۱٪ و ۵٪ و در جهت منفی معنی دار بود (جدول ۴). بنابراین می توان از لاینهای FC393 و TVA926/1-21 در جهت تولید سینگل کراس های با کاکل دهی زودتر استفاده نمود.

آثار ترکیب پذیری عمومی برای تعداد روز تا ظهرور گل تاجی در لاینهای R319، K1369 و K1604 و لاین K1264 و K1728 به ترتیب در سطوح احتمال ۱٪ و ۵٪ و در جهت مثبت و در لاینهای FC393 و TVA926/1-21 و K718/1-۱ در سطح احتمال ۱٪ و در جهت منفی معنی دار بود (جدول ۴). بنابراین می توان از لاینهای FC393 و TVA926/1-21 در K718/1-۱ در جهت تولید سینگل کراس های با ظهرور گل تاجی زودتر استفاده نمود. آثار ترکیب پذیری عمومی برای عملکرد بوته در لاینهای K1264 و R319 به ترتیب در سطوح احتمال ۱٪ و ۵٪ و در جهت مثبت و در لاینهای FC393 و TVA926/1-21 در سطح احتمال ۱٪ و در جهت منفی معنی دار بود (جدول ۴). بنابراین می توان از لاینهای k1264 و R319 جهت تولید سینگل کراس هایی با عملکرد بالا استفاده نمود.

آثار ترکیب پذیری عمومی برای طول دانه در لاینهای K1728 و K1264 و R319 و لاین ۱-۱ K718 به ترتیب در سطوح احتمال ۱٪ و ۵٪ و در جهت مثبت و در لاینهای FC393 و TVA926/1-21 در سطوح احتمال ۱٪ و در جهت منفی معنی دار

K1604	K1369	K1261	TVA926/1-21	K718/1-1	K716	A610	FC393	R319	FC393 والمیز
									۱۵/۲۴۶*
۱۰/۷۰۵	۱۳/۰۳۹	۸/۳۸۴	۳۰/۴۶۱*	۱۱/۰۰۵	۱۱/۰۰۵	۱۱/۰۰۵	۱۱/۰۰۵	۱۱/۰۰۵	K1264
۸/۲۲۳۱	۲/۱۱۵	۶/۱۹۴	۱۲/۷۱۹*	۳/۱۰۷	۳/۱۰۷	۴/۵۵۹	۴/۵۵۹	۴/۵۵۹	K1264
۱/۶۹۷	۱/۶۹۷	۲۸/۱۳۸	۲۲/۳۴۰	۹/۳۳۶	۹/۳۳۶	۱۰/۳۰۱	۱۰/۳۰۱	۱۰/۳۰۱	K1369
۲۰/۵۱۲**	۱/۸۲۰	۱۳/۸۳۹*	۱۲/۴۲۳*	۲/۴۰۶	۱۳/۴۴۷*	۱۳/۴۳۸	۱۳/۴۳۸	۱۳/۴۳۸	K1369
۶/۳۵۰	۱۵/۲۰۴	۲۸/۸۶۹	۱۲/۲۱۸	۳۷/۰۰۵*	۱۳/۴۴۳	۱۰/۰۸۲	۱۰/۰۸۲	۱۰/۰۸۲	K1604
۱۳/۹۸۶*	۰/۷۶۲	۲/۹۶۰	۱۰/۵۱۹	۵/۱۴۹	۰/۷۰۳	۸/۴۱۷	۸/۴۱۷	۸/۴۱۷	K1604
۲۲/۲۰۷*	۱۵/۴۷۷	۱۵/۷۰۸	۸/۳۷۱	۲۴/۹۹۶	۰/۳۱۳	۲۱/۸۰۱	۲۱/۸۰۱	۲۱/۸۰۱	K1728
۱۲/۸۱۸*	۵/۹۷۹	۷/۶۲۱	۰/۷۷۲	۱۶/۱۳۵**	۳۲/۳۳۹**	۸/۲۱۲	۸/۲۱۲	۸/۲۱۲	K1728
						۱/۸۸۲۹	۱/۸۸۲۹	۱/۸۸۲۹	

داده های Zn در دیف اول مربوط به عملکرد دارنه و داره های Zn در دیف دوم مربوط به اتفاق بوده در هر ذکری می باشد.
* و ** به ترتیب معنی دار در سطح احتساب ۵٪ و ۱٪

جدول ۶ - بهترین ترکیب شونه های عمومی و خصوصی برای صفات مختلف

صفات	بهترین ترکیب شونه های خصوصی	بهترین ترکیب شونه های عمومی	عمومی در جهت منفی	عمومی در جهت مثبت
ارتفاع بوته		TVA926/1-21	A619	K1604 x K718
ارتفاع بلال		TVA926/1-21	K1604	K1728 x TVA926/1-21
تاریخ ظهور کاکل		TVA926/1-21	K319	K1728 x K718
تاریخ ظهور گل تاجی		TVA926/1-21	K1728	FC393 x R319
طول دانه		FC	K1264	K1728 x K716
محصول بوته		-	TVA926/1-21	K718 x K716
تعداد روزنه		K716	K1264	K1604 x K716
تعداد ردیف در بلال		K1728	-	K718 x K716
تعداد دانه در ردیف		-	-	K1604 x K718
تعداد دانه در بلال		-	-	K1604 x K718

نتیجه گیری

بررسیهای انجام شده (۱۱، ۱۲، ۲۰، ۳۰ و ۳۱) نیز در یک راستا قرار دارد. لذا می‌توان تیجه گرفت که صفات مورد ارزیابی "عمدتاً" تحت آثار افزایشی و تا حدودی غیر افزایشی زنها قرار داشته و لذا از پتانسیلهای ژنتیکی موجود می‌توان در برنامه های به نژادی به منظور گزینش لاین های با صفات مطلوب برای تولید هیرید سیدن کراس استفاده نمود.

بطور کلی معنی دار بودن واریانس صفات ارزیابی شده (جدول ۲) به استثنای وزن ۱۰۰ دانه حاکی از وجود تنوع ژنتیکی در ارقام بوده و همچنین وجود GCA و SCA معنی دار در صفات بررسی شده (جدول ۳) نشان دهنده قابلیت ترکیب پذیری قابل ملاحظه والدها و هیریدها می باشد. که این نتایج با بسیاری از نتایج

REFERENCES

مراجع مورد استفاده

- حداد، ر. ۱۳۶۹. بررسی پاره ای از خصوصیات ژنتیکی لاین های ذرت به روش دی آلل. پایان نامه فوق لیسانس. دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس.
- شیر محمد علی، ا. ۱۳۶۷. بررسی قدرت ترکیب پذیری لاین های ذرت. پایان نامه فوق لیسانس. دانشکده کشاورزی. دانشگاه تربیت مدرس.
- نخجوان، ش. ۱۳۷۳. بررسی و تعیین ترکیب پذیری لاین های زودرس به روش دی آلل کراس. پایان نامه فوق لیسانس. دانشکده کشاورزی. دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج.
- Baker, R.J.1978. Issues in diallel analysis. Crop Sci.18: 533-536.
- Bashir Ahmad. 1978. Combining ability for grain yield and other related traits in spring wheat. Wheat, Barley and Triticale Abs.4(2):912.
- Bitzer, N.J., F.L.Patterson, and W.E.Nyquist. 1982. Hybrid vigour and combining ability in a high/low yielding, eight parental diallel crosses of soft red winter wheat.Crop Sci.22:1126-1129.
- Chand, K. and A.S.Randhawa. 1984. Combining ability and heterosis in wheat. Plant Breed.

Abs.54(1):98

8. Griffing, B. 1953. Concept of general and specific combining ability in relation to diallel crossing systems. *Aust. J. Biol. Sci.* 9(16): 443-446.
9. Hayman, B.I. 1954. The theory of analysis of diallel crosses. *Genetics* 9: 789-809
10. Jinks, J.L. & B.I. Hayman. 1953. The analysis of diallel crosses. *Maize Genet. Coop. News.* L.27:48-54.
11. Khotyelva, L.V.,and L.M. Polonetskaya. 1986. Inbreeding and combining ability in maize lines of different origin. *Plant Breed. Abs.* 66(4):2660.
12. Nevado, M.E., and H.A.Cross. 1990. Diallel analysis of relative growth rates in maize synthetics. *Crop Sci.* 30:459-552.
13. Pooni, H. S., J.L. Jinks and R.K. Singh. 1984. Methods of analysis and the estimation of genetic parameters from a diallel set of crosses. *Heredity* 52(2):243-253.
14. Rood, S.B., and D.J.Major. 1981. Diallel analysis of the photoperiodic response of maize. *Crop Sci.* 21
15. Wright, A.J.1985. Diallel designs, analysis, and reference populations. *Heredity* 54:307-311.

**Study of Combining Ability and Cytoplasmic Effects in Maize
Diallel Crosses**

A. TALLEEI AND H. NIK-KAH KUCHAKSARAEI

Associate Professor and Former Graduate Student, Department of Agronomy,
Faculty of Agriculture University of Tehran , Karaj, Iran.

Accepted Oct. 27, 1999

SUMMARY

A complete diallel cross, including reciprocals, was made between 10 maize inbred lines. A simple lattice design was used. Diallel analysis was conducted using the mixed B model of method 1 of Griffing for the characters which had significant F-values in ANOVA. The results of the analysis showed that GCA for plant height, ear height, days to silking, days to tasseling, kernel length, yield per plant, and stomata number were significant at 1% probability level and for row number per ear at 5% probability level. SCA effects were significant for all characters. Additive genetic variance was found as the main source of variation for days to silking, days to tasseling, kernel length and stomata number. For the rest of the characters, non additive genetic variation had the greatest portion of variation. Reciprocal effects were significant for all characters which can be an indication for the existence of cytoplasmic effects in the experimental materials.

Key Words: Diallel, Combining ability (general and specific), Herterosis, Cytoplasmic effects.